

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๐๕/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๒๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมชาย เหล่าสกุล ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย กับลงโทษ

ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเฉพาะกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารตามคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริง รับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และยังคงดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่ง ให้นำคำร้องไว้พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของ นางสุนีย์ เหล่าสกุล คู่สมรส หลายรายการ กล่าวคือ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑ ไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๓๒.๑๖ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑ ไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๓๒.๑๖ บาท และเงินฝากธนาคารออมสิน จำนวน ๖๕,๒๐๓.๗๑ บาท กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ ไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๓๒.๑๖ บาท และเงินฝากธนาคารออมสิน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิก

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้อง เป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยไม่ได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ที่กำหนดว่า ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และยื่นเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ทั้งสองกรณี เมื่อนับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี ซึ่งขาดอายุความทางอาญาแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมเป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ที่ผู้ร้องมีคำขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๒ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยนั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญา มาฟ้องระงับแล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง ครั้งที่ ๑

หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายหลังพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ จึงไม่ต้องด้วยบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๙๒ ซึ่งกำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังมีผลต่อไปแต่เฉพาะกับคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนกฎหมายที่แก้ไขใหม่ใช้บังคับ ดังนั้นเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แก้ไขใหม่ ไม่ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดนั้นย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง

อนึ่ง ตามที่ศาลได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น จึงมีผลทำให้คำสั่งของศาลที่สั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง อำเภอกระเป๋ จังหวัดกระบี่ สิ้นผลไป

พิพากษายกคำร้อง

นายโสฬส สุวรรณเนตร

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

นายทองธาร เหลืองเรืองรอง

นายชูชัย วิริยะสุนทรวงศ์

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

นายโสภณ บางอีชัน

นายถนรัตน์ เลิศไพโรวัน

นายจักรกฤษ เจริญเลิศ